

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΙΕΡΑΡΧΙΑ
ΤΗΝ 9-10-2023

Μακαριώτατε,

Κατ' εφαρμογήν Ιερών Κανόνων και Νόμου Καταστατικού, μας καλέσατε άπαντας τους Μητροπολίτας εις σύναξιν, δια να συγκροτήσωμε την τοπικήν Εκκλησίαν ως Σώμα. Αυτό δεν αποτελεί απλώς μια διοικητική πράξιν, αλλά μια κανονική υποχρέωσιν την οποίαν σέβεσθε και ενεργείτε ως Πρόεδρος.

Και εμείς ως μέλη πειθώμεθα, πειθαρχούμε και προσερχώμεθα μετά χαράς και φόβου. Χαράς μεν δια την τιμήν, που προέρχεται από την συνεργίαν και συνδιάσκεψιν μετά του Αγίου Πνεύματος και πνευματοφόρων αδελφών. Φόβου δια την μεγάλην ευθύνην δια την συζήτησιν, έκφρασιν γνώμης και απόφασιν επί των ωρισμένων θεμάτων και εν προκειμένω, των επικειμένων εκλογών Αρχιερέων.

Το Πανάγιον Πνεύμα που επικαλεσθήκαμε, ας μας φωτίσει και το Ιερόν Ευαγγέλιον που ασπασθήκαμε, ας μας οδηγήσουν εις πάσαν την αλήθειαν, αγαπώντας και χαιρετίζοντες αλλήλους εν αληθεία, και αληθεύοντες εν αγάπη.

Επισυνάπτω Χρυσοστομικούς λόγους, από την ερμηνεία της προς Εβραίους Επιστολής περί αναρχίας και αρχόντων.

«Να υπακούετε και να υποτάσσεσθε στους προϊσταμένους, διότι αυτοί αγρυπνούν για την σωτηρία της ψυχής σας».

Επ' αυτού ο Χρυσόστομος θα ειπεί:

«Η αναρχία είναι κακό και αιτία πολλών συμφορών και αρχή αταξίας και συγχύσεως εις το Κράτος και κυρίως στην Εκκλησία, είναι πάρα πολύ επικίνδυνη, διότι η εξουσία στην Εκκλησία είναι μεγαλύτερη και υψηλότερη».

Και επακολουθεί το παράδειγμα:

«Αν σκοτώσεις τον αρχηγό μιας παρατάξεως, αυτή θα διαλυθεί. Αν αρπάξεις τον στρατηγό μιας στρατιωτικής παρατάξεως, η φάλαγγα θα διαλυθεί. Και αν αφαιρέσεις τον κυβερνήτη από το πλοίο, το σκάφος θα βυθιστεί. Έτσι αν αφαιρέσεις τον ποιμένα από το ποίμνιο, όλα θα τα καταστρέψεις και θα τα ανατρέψεις. Είναι λοιπόν μεγάλο κακό η αναρχία και αιτία καταστροφής, αλλά όχι μικρότερο κακό η ανυπακοή εις την υπακοήν. Διότι ο λαός που δεν υπακούει στον άρχοντά του μοιάζει με εκείνον που δεν έχει άρχοντα. Ίσως και χειρότερα, καθ' όσον εκεί συγχωρούνται δια την αταξίας τους, ενώ εδώ (στην Εκκλησία), όχι μόνον δεν συγχωρούνται αλλά και αυστηρά τιμωρούνται. Υπάρχει και το ενδεχόμενο του κακού αρχηγού. Πρέπει να υπακούομε;»

Ο Χρυσόστομος που θέτει το ερώτημα θα δώσει και την απάντηση και θα ειπεί:

«Ίσως όμως ειπεί κάποιος, ότι υπάρχει και τρίτο κακό: Το να είναι ο αρχηγός κακός. Θα τον υπακούσωμε;

Το ξέρω κι εγώ ότι όχι μόνο το κακό αυτό δεν είναι μικρό, αλλά είναι πολύ χειρότερο και από την αναρχία. Είναι προτιμότερο να μην διοικείται από κανέναν παρά να διοικείται από κακό άρχοντα. Αυτός με την ανυπακοή στον κακό άρχοντα, πολλές φορές σώθηκε. Ίσως και να εκινδύνευσε και ο άλλος, οπωσδήποτε θα κινδυνεύσει οδηγώντας στα βράθρα.»

«Ο άρχοντας όταν τον καταφρονούν, δεν πρέπει να εκδικείται, αλλά η μεγάλη άμυνά του να είναι τα δάκρυα και οι αναστεναγμοί. Όπως και ο ιατρός δεν πρέπει να εκδικείται όταν καταφρονείται από τον ασθενή, αλλά να κλαίει και να θρηνεί. Εάν αναστενάξει ο άρχοντας, θα σε τιμωρήσει ο Θεός. Βλέπεις ότι ο Θεός δεν αφήνει τον άρχοντα να παρασύρεται σε συμπεριφορά αυθάδη. Οφείλει να αρκείται στον αναστεναγμό, αυτός που περιφρονείται και καταπατείται. Μην πάρεις θάρρος, επειδή δεν σε εκδικείται, καθ' όσον ο αναστεναγμός είναι η πιο φοβερή εκδίκησης. Διότι αυτός που δεν μπορεί να σε βοηθήσει με τους στεναγμούς του καλεί τον Θεό, όπως και ο παιδαγωγός όταν το παιδί δεν τον υπακούει, καλεί εκείνον που είναι ανώτερος να επέμβει. Έτσι και εδώ. Πόσο μεγάλος είναι ο κίνδυνος! Τί θα μπορούσε να ειπεί κανείς προς τους αθλίους εκείνους που σπρώχνουν τον εαυτό τους σε τόση μεγάλη άβυσσο τιμωριών! Τόση μεγάλη φωτιά βάζεις στο κεφάλι σου, που επεκτείνεται και σε όλους όσους εξουσιάζεις, γυναίκα και παιδιά».

Στη συνέχεια ο Χρυσόστομος εκφράζει ένα προβληματισμό και λέει:

«Αναρωτιέμαι αν είναι δυνατόν να σωθεί κάποιος από τους άρχοντας, που παρά την τόση προειδοποίηση απειλής, βλέπω ακόμη να τρέχουν μερικοί και να ρίχνονται στο τόσο μεγάλο όγκο της εξουσίας. Διότι εάν αυτοί που με την βία ανέβηκαν στην εξουσία δεν συγχωρούνται και είναι αδικαιολόγητοι όταν δεν κυβερνούν σωστά και παραμελούν το καθήκον τους, πόσο μάλλον θα τιμωρηθούν όσοι με μανία την επιζητούν, την αναζητούν και μόνοι τους την επιδιώκουν. Ένας τέτοιος άρχοντας στερεί τον εαυτό του από κάθε ελπίδα συγγνώμης».

«Πράγματι πρέπει να φοβόμαστε και να τρέμουμε και εξ' αιτίας της συνειδήσεώς μας και εξ' αιτίας του βάρους της εξουσίας και ούτε να την εγκαταλείπομε όταν μας ανατεθεί, ούτε εάν δεν μας ανατεθεί να την επιδιώκομε, αλλά και να την αποφεύγωμε σκεπτόμενοι το μέγεθος του αξιώματος. Εάν όμως την αναλάβωμε, πρέπει να δείχνωμε όλη τη δύναμη και ευλάβεια, να μην γίνεται τίποτα πέραν από εκείνο που πρέπει. Όλα να γίνονται με τάξη και επιμέλεια».

Και ακολουθεί μία σπουδαία σύσταση:

«Εάν το προαισθανθείς πριν γίνεις άρχοντας, φύγε αν πείστηκες ότι είσαι ανάξιος γι' αυτό το έργο. Αν πάλιν έχεις συλληφθεί εξίσου προσεκτικός, δείχνοντας παντού την εμπιστοσύνην, να προσεύχεσαι. Η προσευχή με ζήλο για τους άρχοντας, δείχνει άνθρωπο με εσωτερική επίγνωση των πράξεων του».

Και τελειώνει:

«Ο Παύλος συνέστησε να εξετάζετε όλη την πορεία της ζωής των αρχηγών και κατόπιν να υπακούετε και να υποτάσσεσθε. Τι θα συμβεί όμως, όταν είναι κακός και δεν τον υπακούουμε; Χρειάζεται να προσέξωμε πως εννοούμε το "κακός". Εάν είναι τέτοιος εξ' αιτίας της πίστεως, απόφευγέ τον και απομακρύνσου απ' αυτόν, όχι μόνον αν είναι άνθρωπος, αλλά και αν ακόμη είναι άγγελος, που κατέβηκε από τον ουρανόν. Εάν όμως είναι κακός ως προς την ιδιωτική του ζωή, μην ασχολείσαι με αυτήν και αυτό δεν το λέγω εγώ αλλά το παίρνω από την Αγία Γραφή. Άκουσε τι λέει ο Χριστός: Όλα όσα σας λένε οι Φαρισαίοι να τα κάνετε, να μην ενεργείτε όμως σύμφωνα με τα έργα τους. Έχουν το αξίωμα του διδασκάλου, αλλά η ζωή τους είναι ακάθαρη. Εσείς όμως μην προσέχετε τη συμπεριφορά τους, αλλά τα λόγια τους. Διότι εάν είναι κακός, ως προς θέματα πίστεως, δεν θα διστάσει να διδάξει το κακό. Όταν ο Χριστός λέει: όσα σας λένε να τα κάνετε, αυτό αναφέρεται στα έργα και όχι στην πίστη.

Βλέπεις ότι ο λόγος δεν αναφέρεται στα δόγματα αλλά στον τρόπο ζωής και πράξεως».

Η σκηνή αυτή είναι αληθινή